

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Jesus Passus Per Centuriam
Modorum Meditandi passionem Salvatoris nostri illustratus; cui
accesserunt Meditationes In Passionem Domini XLVI. - Juxta numerum
dierum Quadragesimæ

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066405

24. Considerando 1. Passionem Christi. 2. Peccatum meum. 3. Virtutem
elucescentem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45427

ac munera offerentes, ut scilicet idolorum materia
 tus everteretur. Idcirco JESUS baptismi que aff
 tingitur; & superno testimonio coronatus M
 jejunat, & tentatur, & eum, qui vicerat, atque
 cit. Idcirco dæmones ejiciuntur, & mori Evang
 pelluntur, & magnæ prædicationis munus M
 vis hominibus committitur, & cum lingua sp
 ministratur. Idcirco gentes frementes (a), ma
 puli inania meditantés. num i

Idcirco lignum adversus lignum, & tribus
 „ adversus manum: illæ inquam fortis M
 „ tensæ, adversus incontinenter extensibus,
 „ illæ clavis confixæ, - atque constrictæ Christ
 „ versus remissam & solutam, illæ orbis nobisc
 conjungentes, adversus eam, quæ Aditæ.
 è Paradiso exturbavit. H

Idcirco sublimitas, adversus lapsum at præ
 „ fel, adversus gustum; & spinea coronam mor,
 „ versus pravum imperium; & mors, tum, c
 „ sus mortem; & tenebræ, propter hœdimo
 „ & sepultura, adversus illam in terram II
 fionem; & resurrectio, propter resurrexnormi
 nem. positu

„ Hæc omnia Divinæ cujusdam eripiatu
 „ disciplinæ loco erant, infirmitatisque II
 „ velut medicina quædam, veterem Adæ heroic
 „ eò, unde exciderat reducens, & ad illud no elu
 vitæ adducens, à quo scientiæ lignum inter ad imi
 stivè & incommodè perceptum nos reponat
 rat. „] Hæc Nazianzenus. la est. I.

MODUS XXIV.

Vigésimus quartus Modus Passionem Disque
 nicam meditandi, est tripartitus, sinistra
 p p

Materialium genera complectens, consideranda-
que assumens.

Materia I. sunt Christi Domini Passiones
atque injuriæ, assumptæ eo ordine, quo ab
Evangelistis, Christo describuntur irrogatæ.

Materia II. sunt vitia & peccata hominum,
quæ specialius & directius videantur fuisse cau-
sæ, male meritoria prædictarum Christi Passio-
num injuriarumque: & quæ sint iisdem Passio-
nibus à Christo expiata.

Materia III. sunt virtutes in iisdem Passio-
nibus, ac injuriis Christi, seu potius in ipso
Christo eas Patiente, singularius elucescentes,
nobis ad exemplum, & doctrinam propo-
sitæ.

Harum Materialium I. sic erit consideranda,
ut præter alios affectus, effectusque, eliciatur
amor, admiratio, gratiarum actio, erga Chri-
stum, qui nostras iniquitates, tantis suis ærumnis
cedimere ad rigorem Justitiæ, sit dignatus.

II. Materia sic erit consideranda, ut ejus e-
ssentia, malitia, pœna, detestatio, odium, pro-
positumque vitandi, & expiandi, validum con-
cipiatur.

III. Materia sic erit consideranda, ut ejus
heroica, & absoluta Perfectio in Christo Domi-
no elucescens agnoscatur, ametur, desideretur,
ad imitandum instanter & sine dilatione pro-
curatur. Exemplis res aliquantum declaran-
da est.

I. Christus cœpit pavere, tædere, contri-
tari, & mœstus esse, fuitque Anima ejus tristes
usque ad mortem. Hæc Christus subiit propter
nostras Passionum immortificationes, concu-
piscen-

piscentiarum rebelliones nobis familiares, & vicia vo
 finitorum peccatorum matrices. Timemus iniquita
 timenda, non timemus timenda, &c. In his conatus
 nis elucet Christi dominium, in suas proprie proximi
 nes, & affectus: quibus semper usus est, quibus,
 mine prævio rationis; ex rationibus æternem re
 voluntate Patris Cælestis, atque ita hic habeo servi
 propositum ad imitandum exemplar morum IV.
 tionis Passionum, & domini affectuum no gram r
 rum.

II. Oravit Christus inter summas afflictionibus
 nes, tam præsentibus, quàm mox imminentem per
 oravit constanter, instanter, repetitò, flexuram d
 nibus, immo facie in terram: oravit modo pitiis
 Etissimo, cum omnimoda resignatione. icujus

Hoc Christus egit, & subiit pro nobis Do
 orandum Deum tarditate, & raritate, pro mitita
 in orando tepiditate, oscitantia, inconstan
 diffidentia, pro nostra in creaturis potius sumo
 cia, quàm in Dei auxilio, pro nostris etiam rem
 dæmonum auxilium recursibus, potius am, er
 ad Deum, pro nostris irresignationibus odia r
 orandum, pro nostra in adversis impatientia
 murmuratione in Deum.

Elucet in his heroicus modus, usus, consuetudinis
 fructus orandi, ad Deumque confugiendi, m, ac
 discamus, & imitemur. istenc

III. Christus factus in agonia sudat lacrimas
 nem. Hoc Christus subiit, pro nostra laborat
 difficultatumque, & incommoditatum, si cau
 pro pusillanimitate, & mollitie, pro tepore vaca
 in-agendo & patiendo: pro exiguitate nos n
 tentiarum, & satisfactionum pro peccatis plever
 nostris conatibus, & fatigationibus in via usum

res, iræ voluntatis, & carnis, & diaboli, & omnis
 emu, iniquitatis. Elucescit heroicus & admirandus
 n his, conatus in laborando pro Dei gloria, pro nostra
 prop, proximorumque salute, pro vincendis tentatio-
 est, nibus, & impugnationibus, ut usque ad sangui-
 term, nem resistamus, usque ad defatigationem, Chri-
 hab, o serviamus.

IV. Christus ab Angelo confortatur. No-
 ram retundens superbiam, contumaciam, ar-
 ogantiam, stultitiam, quâ dedignamur vel à sa-
 affl, entioribus majoribusque ipsis instrui, consili-
 mentem petere, vel accipere: malumusque errare
 flex, am discere, pergere in erroribus, delictis præ-
 do, pitiisque, quàm videri ab aliquo instructi, vel
 e, icujus indigi fuisse.

Docet nos Christus veram mansuetudinem,
 pro, mititatem, humilitatemque cordis, quâ se et-
 on, m minoribus, etiam simplicioribus submittit,
 otius, sumque suum facilè relinquit. Docet nos
 s, etiam, gratitudinem, obedientiam, reveren-
 tius, am, erga Angelos nostros, quos Deus vel cu-
 bus, odia nostræ ordinariæ, vel instructioni extra-
 n, p, dinariæ, destinare dignatur.

V. Christus licèt ipse afflictissimus, & an-
 s, tuatissimus, ad suos tamen revisit, excitat eos-
 endi, m, ad orandum, vigilandum, tentationibus
 istendum, adhortatur. Taxat, expiatque
 lat, caritatem nostram, tum de nobis ipsis, tum de
 a labor, stræ curæ commissis, supinam oscitantiam;
 tum, ei causas relinquimus, ad nostrâ studia quoti-
 te, vacamus. Dissimulamus, fratres, filios, pro-
 rate, nos nostros, perire. Cadit asina, & est qui
 ccatis, olevet, cadit Anima, & non est qui respiciat.
 n via, suimus pulvillos, & cubitis peccantium sup-

Ezech. 13. 12.

H 2

poni-

ponimus. Docet Christus sic contemplari medicum
& MARIE studiis vacare, ut Martha ne idem
non negligantur: sic vacemus nobis, ut medici spi-
rimus proximis, sed Deum etiam propter salutem
aliquando relinquamus. Mansuetissimis verbis
verbis & modis JESUS suos excitat: neque
ritativam monitionem asperitate verborum
rumpit. Ostendit etiam, non esse satis, ut
pro nobis vigilet, alii ve, nisi & nos vigilemus
& oremus: & operam nostram, operam Divinam
jungamus.

VI. Christus hostibus obviam procedit: Ju-
neque in eam partem torquere dignamur
los, qua hostem comparere credimus. Ergo
noster, pusillusque in adversis, ac arduis
tumulibet longè positus, animus à Christo
tur. Docet autem Dominus veram nos-
tudinem, in Deumque erectam fiduciam
minimis sese vincit, ad obsistendum etiam
difficultatibus, molestiisque animum,
corpus firmat.

VII. Christus Judam proditorem, &
tionem agere sciens, & amici nomine, &
& paternam dignatur monitione. Quoties
proditionis opera exercemus, in Christi
virtutem, in conscientiam, in nostram
fionem, inconstanter, malignè, tepidè,
lanter agendo. Discamus invincibilem
suetudinem, & non vinci à malo, sed in
malum vincere, discamus etiam de de-
simis filiis, subditis, proximis non desistere
sed eos in spiritu lenitatis ferre, sanare,
pro eis orare, plus illorum malitia, quam
strâ injuria dolere: immo hanc nescire

medicinam possimus facere? Multos ægros occidunt medici corporales: sed non tot quod medici spirituales, ignorantia, ac præcipuè asperitate curationis. Ama, & dic quod vis.

VIII. Christi discipulus Judas, fit proditor Magistri: & per osculum quidem, atque Magistri salutationem. Habet suam hic effigiem hypocrisis, adulatio, ingratitude, insinceritas, politicismus, perfidia, obstinatio in malo, & excæcatus cupiditate Animus. Tanti est minutarum rerum cupiditatibus non obstitisse; furat Judas minutarum rerum, infidelisque dispensator commissorum fidei suæ; profecit ergo usque ad proditionem Magistri & Domini sui. O verè! *radix malorum cupiditas?* ô verè *qui volunt divites fieri, incidunt in laqueum diaboli.* & *desideria nociva.* Advertamus in sanctissima disciplina atque statu, in pessima proficere solere, qui in optima non nituntur. Ubi Joannes optimus fuit, ibi Judas pessimus evasit. Non ergo sanctitate status & professionis gloriemur, sed vitæ morumque integritate, statum & professionem exæquemus, alioqui in professione sancta, vita mala, bis, immo ter mala est, quia ferè desperata est.

IX. Ad vocem Christi (ego sum) hostes beunt & cadunt retrò. Quâ voce allici debuerunt, ea repulsi sunt: quâ voce stabiliri solebant discipuli, eâ prostrati sunt inimici: illud (ego sum) audivere discipuli, & manserunt: audierunt hostes, & abierunt, atque ceciderunt retrò. Hoc est scilicet habere cor durum: hoc est esse ravi corde: hoc est illud: *qui non colligit mecum, dispergit; qui non est mecum contra me est.* *Matt. 12. 30.*

H 3

Ob-

Obstinatio in malo, cæcitatibus est mater
summatio perditionis.

Docet Christus adversitates in adve-
recidere, & iis maximè solisque graves ac-
les esse: Potest Deus amara nostra repellere
solum verbo: si tamen id non facit, non
impatientiam eundem est. Omni peccati-
cit Deus. *Ego sum.* Sed quidam ad Deum
niunt, & proni cadunt, ut David, peccati-
rere: quidam à Deo fugiunt, & retro car-
ruunt: ut Caim, Saul, Judæi, Judas.

X. Christus data in se potestate, ca-
potestate tenebrarum. Omnis qui peccat
Christum in potestatem tenebrarum seculi
tradit: procul enim à luce est, qui in potestate
est. Captivat Christum omnis, qui in potestate
scit in peccatis suis, & ex voluntate necesse
sibi peccandi inducit. Captivitate quoque
Christus carpit inordinatam nostram libertatem
ejusque amorem.

Docet subjectionem captivitate sua
nus. Si enim non detulit Christum
nos capi, nec nos dedecet propter Christum
subjici.

XI. Christo relicto discipuli fugiunt
Socii mensæ multi; & inconstantes faciunt
socii vinculorum, compedum, Crucis mensæ
Inconstantia, mutabilitas, cognatum habent
fragilitati malum est: fugere à Christo
humiliato, nobis quotidianum est. Omnia
miseri sunt profectus, quàm fragiles sumus
nostræ! si vel capiatur tantum nobis Christus
tantillum solita nos deserat consolatio,

raesentia gustus, continuò relicto Christo, fu-
imus omnes.

Audeamus aliquando sumptu nostro servi-
e Deo, subtracto etiam consolationis lacte: &
ondiscamus, tunc maximè adhærere Christo,
uando maximè instant, qui nos avellant à Chri-
to. Avellere ab illo nemo potest, nisi volentes
velli, nisi parùm bene adhærentes; infirmè ad-
ærent, qui spe tantum successus adhærent: qui
â virtute nixi: qui proprii cujusciam solatii,
onorisvè intuitu adhærent. Ille firmiter adhæ-
et, qui sibi diffusus, gratiæ autem innixus, non
antum pati vult cum Christo, sed etiam ideo pati
vult, quia adhæret Christo: maximè autem ille,
ui pati vult, tanquam non adhæreret Christo.

XII. Petrus gladio defendens Christum.

Hic zelus est non secundum scientiam: hoc
est nescire cujus spiritus sis: hoc est noxiè pro-
uocantia sua, alienavè zelare: hoc est nescire
liberè tempora agendi & patiendi.

Zelus omnis, maxime autem justus man-
tuetudine armandus est: hunc gladium si non
abet, ferire & perdere potest, sanare & sal-
tare non potest. Pius Samarita, vinum oleo
emperat.

XIII. Examen Christi apud Annam de do-
ctrina, de discipulis.

Profunditatem cordis, & occultationem
ostri, redarguit Dominus: laboramus hoc ma-
& multi, & perniciosè; vulnera carnis nisi
ateant, curam non habent: vulnera mentis nisi
manifestentur, ruinam animæ accelerant. Ne-
o sibi in sua causa sapiens satis est. Christus
sa sapientia examen subiit, nos qui filii stul-

H 4

torum,

torum, & ipsa stultitia sumus, à ratione reddenda abhorremus. Et quod miseriusque est: cum alibi noxiè, & sine fructu malis nostris gloriemur, apud Christi perditè erubescimus, & latere gaudemus.

Amare nos docet Iesus claritatem entia, cordisque perspicuitatem. Nulla ratione certiores sumus de regimine dentiaque circa nos.

XIV. Alapa infligitur, respondentem ministro assistente

Hæc alapa, adulationis, præcipit incitia, temerarii iudicii, procacitatis & eorum, qui quæcunque ignorant mant; quid enim servulus iste de Christo so iudicaret?

Disceremus ô utinam! ab hac Chri- riosa alapa, iudicium nostrum frenare, regere, & dum res non planè liquet, tenere. Omnibus diebus experimur, etiam nos iudicio nostro falli, aliamque consilii & facti alieni rationem, quam nabamur deprehendimus fuisse, neque ab hac experimenti assiduitate, verecundici nostri discimus, frenumq; censuram. Discamus etiam pati censuras, & iudicia mansuetudine indignationem frenare. difficilius viruti: ferre iudicium ab aliis, ferre iudicium de aliis, valde ambigi potest.

XV. Falsis testibus Christus oppugnat

Impotentia iræ, ac odii, Invidentia boni, mendacia, calumnia, convitia, iustitiæ, ac æquitatis perversio, impotentia, sicut omnia in Christum exerent

tas: ita per ejusdem Innocentiam & Patientiam
 miserè vires suas.

Veritati & Innocentiæ initi tutissimum est.
 Iniquitas & Falsitas, ipsa se evertit, maxime
 quando Patientia, & Modestia, & Oratio ejus
 eluctibus opponitur.

XVI. Christus adjuratus per Dei nomen,
 respondet.

Mendacia nostra, perjuria, occultationes
 nostri, & aliorum iniquas, adjuratione sui Chri-
 stus punivit.

Reverentiam & confessionem Divini nominis,
 etiam cum periculo proprio faciendam docuit.

XVII. Christus reus mortis.

Hac in Christum censurâ decretoriâ, palpa-
 ta est nequitia potentis, ab inferioribus & adula-
 toribus. Temerarium etiam judicium quid
 posset, probavit; nec non voluntarius error, &
 placendi studium, metus displicendi, & pro æ-
 quitate, sententiam ferendi. Et quid hisce ma-
 lis inter nos familiarius? maxime quando causa
 agitur Christi, estò quidem innoxii, sed tamen
 odiosi, pauperuli, derelicti, adjutorem & pro-
 tectorem non habentis: propter veritatem, pro-
 pter noxas nostras, vitâ, moribus, verbisque re-
 prehensi, in odium Magnatum adducti?

Non curanda hominum quantumvis dura, &
 firma, communiaque judicia. Innocentiam
 docet damnatus innocens JESUS; sed neque ut
 evitari possint, ulli virtuti sperandum esse, exem-
 plo instruit idem JESUS. Quæ enim virtus tam
 alta sit, ut ad eam vel dens, vel oculus, vel affla-
 tus livoris non pertingat, quando ad Altissimi
 ipsius virtutem pertigit? Quia immo optandas
 esse

H s

esse

esse virtuti censuras invidorum, docuit
qui in his etiam beatitudinem virtutis sitan-
tatis ore asseruit. *Beati eritis, cum maledi-*

Matt. 5. 11. vobis homines propter nomen meum.

XVIII. Petrus Christum negat in me-
læ & militum.

Pravæ familiaritatis, & aulicæ conver-
nis hi sunt fructus. Negare Christum, ne-
pejerare, de malis in pejora ruere, virtutis
fessionem erubescere. Neque profunt
nia quidquam, nisi oculi JESU accedant co-
nerantes, & foras ejicientes de medio
pravæ.

En quàm proficuum recordari ven-
JESU? quam salubre in oculis esse JESU
glacem quam neque ignis, neque pruna
que galli cantus solvere poterant, una rec-
tio, unus oculi ictus, in lachrymas fluere fe-

XIX. Nocturnæ injuriæ: quando Ch-
infinita nefanda passus, consputationes
alapas, colaphos, conculcationes, genam
cerationes, sannas, blasphemias, pugnos
menta, omnem denique potestatem ten-
rum.

Prævivere Majores ad scelera: & mox
rioris turbæ fæx, quasi ruptis repagulis, sol-
que habenis, per omnia facinora exundavit
Principibus nequitiarum, omnia scandala
sunt, sed quæ à Majoribus ortum sumunt,
lent esse maximè prægnantia & fæcunda.
Æternæ quoque impuritates, tenebrarum
quantum audere soleant contra Deum, ob-
derunt ausis hisce suis in Christum.

Habemus mansuetudinis Christi tot

efandas indignitates invictæ specimen: habet
 us Humilitatis plus quàm stupendum, in tan-
 a Dignitate argumentum. Quid jam vilissi-
 nus homuncio, intoleranda & nimia se per-
 beti queritur? quid se nimium humiliari dolet?
 conferat se suaque cum Christo, & reperiet se
 guttam contulisse Oceano.

XX. Judæi Christum prædamnatum à se,
 pilato damnandum offerentes, metuunt conta-
 minari ingressu prætorii.

O stulta malitia! ô hypocrisis maledicta!
 excolans culicem, glutuens camelum: non metuit *Matt. 23. 24.*
 contaminari sanguine innocentis, metuit in-
 gressu domûs inquinari gentilis. Verè, simu-
 lata sanctitas, duplex iniquitas.

Tunc valde laudabiliter errata minima vi-
 tantur, quando etiam ab enormibus delictis ab-
 stinetur: sed audacem esse ad perpetranda gra-
 via, scrupulosum ad minuta, hoc sicut injuriam
 Dei multiplicat: ita vicissim meritam iram pœ-
 namque exaggerat. A magnis ergo peccatis
 procul abesse, & minima tanquam maxima hor-
 rere, magnus ad summitatem charitatis gradus
 est.

XXI. JESUS stat ante Præsidem, habitu rei,
 Vulgatum hominum malum, majores ma-
 gistratusque non revereri; hâc suâ ante Præsi-
 dem statuitione, JESUS, & expiat, & emundat:
 ostenditque quis honor debeatur iis, quos in po-
 testate DEUS posuit, & quibus authoritatem
 suam communicavit.

Stans JESUS ante Præsidem, exemplo præit
 omnibus Martyribus suis: quibus & silentio suo
 meretur os & sapientiam, cui non possint re-
 spon-

spondere, omnes eorum adversarii. XX
 etiam quo se soletur innocentia, quando Herode
 què, vel violenter trahitur ad tribunalia. Irr
 prium enim est innocentia stare, quantum, &
 que fracta, collapsaque & depressa vidu jus
 surgit adversus pondera. ati in

XXII. Examinatur JESUS à Pilato: liabol

Nox in Sole, nodus in scirpo quaritropri
 JESUS ignaviam illorum arguit, qui scrutopus e
 suas gravantur: infringit & eorum arorum.
 tiam, qui factorum suorum rationem n Q
 constare volunt. empti

Tanti est nosse semetipsum; ut si delicat
 tiam tui venire nequeas, tuo ipsius examini lit; a
 justè tibi emas alieno, etiam hostili fecer ontur
 Ad notitiam namque sui habendam vere in
 aut magno opus est Amico, aut magno In X
 lagell

XXIII. JESUS in aula Herodis. In

Aulicissimos, curiositates, fastus, vanur. N
 stultitias, otiositates, adulationes, aliasque L
 rum pestes, ex aulis profligare JESUS cupie est, n
 aula etiam Herodiana stare voluit. An de jici
 quo loco, quavè conditione, Virtus, Pietas, n
 destia, Innocentia in aulis essent futuræ, dienti
 exemplo præmonere justum duxit? super

Spiritualibus & Pietatem profitentibus gno h
 ris, limina Magnatum non ambienda, neq potui
 quenter calcanda sunt: nisi vel periclitant Deum
 contemptui haberi virtutem suam velint. etiam
 etsi violenter ductus ad aulam, tamen irr nudar
 & pro stulto judicatus, quid si ultrò se ing X
 set? JESU & Baptistâ nemo major existit, n
 tamen in aula successum habuit. omni

XXIV

XXIV. Veste albâ ridiculâ induitur apud
Herodem JESUS.

Irrisio Virtutis & Innocentiæ, illusio bono-
rum, & opera Pietatis exercentium, propria sunt
vidujs mundi filiorum opera, adèd omni sancti-
tati inimica, ut efficacius telum nullum habeat
diabolus, ad enervandam virtutem, etiam in
proprio ejus regno; ferream enim virtutem esse
opus est, quæ irrisionibus non expugnetur illu-
sionum.

Qui ex illusionibus & persecutionibus, con-
temptibusque candidior fieri non didicit: hic
delicetam teneramque se virtutem haberi osten-
dit; atqui gloriari in tribulationibus, gaudere in
contumeliis potest, hic togatam virtutem possi-
dere induereque demonstratur.

XXV. Nudatio Christi & Præparatio ad
flagella.

In verecundis sceleribus hæc pœna debeba-
tur. Nuditati nostræ hæc vestis parabatur.

Luctaturus cum diabolo nudus sit necesse
est, ne si habeat undè teneatur facilè ad terram
dejiciatur. Nuda virtus rara est, nuda pauper-
tas, nuda Charitas, nuda Patientia, nuda Obe-
dientia, ex mille vix una est: omnes ut plurimum
supervestiri amant, fugiunt spoliari. Pro ma-
gno habuit diabolus, quia specie tenus saltem
potuit objicere Jobo. *Nunquid Job frustra timet*
Deum? nonne tu (Deus) vallasti eum? Ergo,
etiam diabolus vestitam virtutem non æstimat,
nudam, gratuitamque requirit, ut metuat.

Job, 1. 9.

XXVI. Flagellatio Christi.

Deliciis carnis, indulgentiæque sensuum, &
omni voluptatum consecrationi, quâ scatebat
humana

humana lascivia, hanc ex flagellatione suam, quæ
centiæ medicinam confecit JESUS. Vera

Quid satis persuadebit hominibus scilicet
carnisque mortificationem, si flagellatus esse, se
eam nobis dulcem, amabilemque non scilicet
hæc non esset salubris, si mollities carnis
esset perniciofa, utique Christus hanc non illum
gasset, neque illam sustinuisset. Sustinuit
adeò, ut dicat *totâ die se flagellatum, & castigatum*.
nem suam à matutinis ipsis inchoatam. Excu

XXVII. Spinea corona, purpura, quæ quæ
genus flexio. ne filii

Omnia superbiarum genera, hac in
ne, plusquam crudeli, in sese Christus ex
quidquid ambitionum, gloriarum, jactantiarum
æmulationum, judiciorum propriorum
rumque hujus generis pestium, in hominibus
totum hoc ista injuriarum Christi immanitatis
novitate castigatum est. fiderio

Nunc demum dicit opere ipso omnibus
Matt. 11. 23. bis in spectaculum datus JESUS. *Discite
quia mitis sum, & humilis corde.* Quid enim
Ecce iste Homo JESUS, nisi gymnasium ma
tudinis, & theatrum humilitatis, & schola
gationis. In o

XXVIII. Barabbæ Christus collatus, &
positus. mo et

Nihil agitur ab omnibus sæculis in ma
in si collatio Christi & Barabbæ, nisi post
Christi ad Barabbam: jam inde à Paradiso
Christus Barabbæ est postpositus: neque
neravimus etiam hodie ab ingenio ma
nostrorum; nihil agimus usitatus, quàm
infra Barabbam dejectionem. Et facium

suam, qui sese Christi appetitores gloriantur.

Vera Charitas, & serua cum Deo amicitia, Iherosolimitanum, erubescit Barabbæ, non dico postpositum, sed etiam componere. Et quis quæso in færum luto componat? Injuriam facit auro, qui aurum componit luto: & non facit injuriam Deo, qui illum postponit cuiuslibet desiderio suo?

XXIX. Silet Christus usque ad miraculum cogitatum.

Excusatio primæva, quæ perditæ olim sumus, quæ quotidie peccata peccatis cumulamus, nec silentii legem, an pœnam? Christo impositum: quæquam omnia linguæ nostræ peccatorum genera, hoc ipso supplicio vindicata, reddere convenit.

Utinam amorem silentii, atque cultum à Christi silentio discamus; ut nobis silere sit in desiderio, loqui in necessitate.

XXX. Persuadetur plebi, ut desideret necem Christi.

Etiam hæc malum Majorum exemplum, innumerabiles infirmos, in scelus impellit: propter hoc *potentes potenter tormenta patientur.*

Sap. 6. 7.

In omnem partem Præsidum facta prævalet: si mala sunt, omnes malos esse permittunt, modo etiam cogunt, si autem bona sunt, omnis quoque virtutis canonem, immo necessitatem imponunt.

XXXI. Pilatus timet Cæsarem, nisi damnet Christum.

Timor humanus, & respectus humanorum officiorum, studium placendi, & gratiam faceremque aliorum acquirendi, vel conservandi, aversissima est, communissimaque hominibus ten-

tentatio: cui non succumbere tam opuli
quàm rarum est: unde nullus est Deus, ore.
quentius ab hominibus adoretur, & ap. Utin
etiam aliàs veri Dei cultum professis em faci
quàm idolum respectuum humanorum empto
Deus qui vocatur. Quid dicent? In cultu ocet,
jusce Dei, Christus cecidit victima. iam si

Quantas subeant jacturas bonorum
rum, aeternorum in primis, mortales m. n. m.
pter respectus, & metus, & spes hum. eddet:
hoc Pilati exemplum, & innumera alia compla
stendunt. Poterat enim Pilatus, si volu. l. tem
nere constantiam, ipsius Dei servatoris iam san
tor esse, quod tamen amisit, quia in verites, pro
stetit, neque justitiam quam bonis exom. XX
perat servavit. Hæc infelicitium in bon. ortem
mitas, ad malum autem sectandum ali. Qu
stimulo esse justis deberet, ut simili in amnan
tum ratione connitantur; ut nimirum em ten
hominum & respectus, susque deque hæmonu
in bono autem, immoti semper consili. Co
Dei gratiæ, gloriæ, voluntatis, injuria. sos, no
miorum, suppliciorumque respectu, spe. gation
studio solidissimo teneantur. Turpe eantes d
constantius ab improbis idolum resp. as nos
humanorum adorari; quàm à piis verum. os toto
coli, plusque percelli improbos timor. XX
ad perniciem, quàm justos timore Divin. m.
lutem.

XXXII. Sanguis ejus super nos, & d hoc
lios nostros. endo,

Furoris, odii, pertinacisque imm. ontra c
nullibi post natos homines speculum spe. iam, f
lumque editum majus reor, quàm bellu
V P.

populi Judaici contra Christum effero clare.
 ore.

Utinam verò eandem sibi familiarem vocem faciat Charitas piorum, faciat gratitudo redemptorum. Quid enim vel à scelere nos recedat, vel ad virtutem provocet efficacius: quam si perpetuò in memoria retineamus, quia sanguis Jesu est super nos, &c. Hæc vox zelum omnem acuet, hæc vox labores omnes dulces reddet: hæc difficultatum omnes asperitates complanabit, hæc vox omnium proximorum salutem animasque nobis pretiosas faciet: quoniam sanguis Jesu super nos & super filios, fratres, proximos nostros.

XXXIII. Condemnatur Jesus ad Crucis mortem.

Quoties consentimus in peccatum, toties damnamus Jesum, & adjudicamus fieri petitionem tentationum, tradimusque illum voluntati demonum, ut crucifigatur.

Condemnemus etiam aliquando nosmetipsos, nostrasque cupiditates ad Crucem, & abnegationem, & mortem spiritualem: adjudicantes de nobis, & iniquitatibus, ac voluntatis nostris fieri petitionem Dei, tradamusque nos totos Voluntati & Gratia Divinae.

XXXIV. Bajulat Crucem Jesus sibi in monumentum.

Ita conditi sumus: ut crucem bajulemus: sed hoc faciunt alii, fugiendo, odiendo, excusando, calcandoque crucem, recalcitrando contra crucem, per impatientiam, immoderantiam, superbiam, præsumptam innocentiam, bellemque proterviam: quod est nihil aliud,

V P. Druz. Op. VIII.

I

quàm

quàm cruci addere crucem, & quidem
graviorem.

Portant alii Crucem exultando, & gloriando in tribulationibus, & triumphando Deum in afflictione, facientes pro
cum tentatione: at horum exiguus numerus: & soli isti ad montem bajulant.
His tamen vicini sunt, qui estò gementes
men modesti, & humiles & absque
subjiciunt se Deo, & tollunt Crucem
tidie, & animas suas possident in patientiam

XXXV. Vinum felle myrrhâque mistum

Non debuit gula, seu gulositas, intrare in
tiaque nostra in cibis & potibus sumere fontem
impunita: quæ januam sceleribus nostræ aperuit: ergo felle & myrrhâ
in Jesu, cui morituro vinum felle
mistum porrigitur. Sed & quicumque
cetera corrumpunt malis admistis circum
morâ scilicet, acediâ, inobedienciâ, im
complacenciâ, hi quoque vinum felle
que infectum Christo propinare noscuntur

Bonum ex integrâ causa cum sit, justum
justum est persequendum, & bonum
peragendum est. Deus enim non usque
quid faciamus, sed quomodo, & quâ
affectu, quanta cum perfectione
quanto cum fervore exactioris faciamus
tendit & persolvit.

XXXVI. Vestium detractio, divitiarum

Detrahunt vestimenta Christo, easque mo
tiuntur sibi: quicumque gloriam debent
arrogant suæ propriæ vanitati. quicumque

quidei suæ appingunt industriæ, *quicumque* in pa-
 imoniis sanguine Christi resperfis & partis
 o, sciviunt, superbiunt, aut de iis prædas rapinas-
 nibuue agunt. *quicumque* Charitatem & unionem
 s proimmunem inter fratres, & pacem habentes ja-
 us eis improbem discordiis discerpunt. Postremò
 ant*quicumque* in pauperes Christi duri & avari sunt.

Non infructuosa sunt vestimenta JESU:
 m superiunt illa calefaciuntque nuditatem, & geli-
 tiam nostram, quin & ornant nos, & odorem
 e nostri suavissimum coram Patre cælesti spar-
 interunt: quin etsi quis vel tetigerit ea, statim fisti-
 umenar fons sanguinis nostri. O JESU largire nobis
 us nec vestimenta tua, aut tu Mater, quæ apud te
 rhâ omni habes indumenta fratris nostri, Filii tui,
 e maldè bona, indue nobis, & indutos introduce in
 nque conspectum cælestis Isaaci, cum escis quibus li-
 rcumenter vescitur. Vestes Christi, merita Christi.
 , impsecæ Patri cælesti gratissimæ, Imitatio JESU
 fellehristi: induamus Passiones & mores merita-
 oscure Christi, & erimus acceptissimi, in conspe-
 it, juu Patris æterni.

num XXXVII. Crucifixio JESU.

usque Ergo hunc messuit JESUS pro omnibus bo-
 quans suis laboribusque fructum: tandem enim
 ne eundem crucifixus est, ab iis quos beneficiis suis
 aciamon tantum cumulaverat, sed etiam quos bene-
 iis suis esse fecerat. O ingratitude, tu es con-
 divisio uata crucifixio, tu Crux perpetua Christi; A-
 gnea illa trabe aliquando depositus est Chri-
 , eaqus mortuus: ab hac ingratitude nostræ
 ebitaruce; nec gloriosus, nec beatus, esse liber
 cunquetest. Propter quod etiam nostra in Chri-
 stum

stum ingratitude omnem nobis divina-
tatis fontem obstruit.

Ore & corde non desunt qui com-
Christo, sed qui cum Christo cruci com-
stigmata ejus in corpore, & in spiritu
desiderent, ac reipsâ portent, horum ex
numerus: perfecta & jugis mortificatio
paucos habet sectatores, ut omnes una
pere possit.

XXXVIII. Christus inter latrones in

Malorum conversationi, & cum
alienis communicationi hanc poenam
judicavit Sapientia Incarnata, ut inter
latrones ipsa sibi crucem desigi eliceret.
vera nulla unquam malorum societas sine
Christi esse potest: nisi enim Christum
geret, mala non esset.

Si latrones medium habent Jesum
ergo desperanda est salus & emendatio.
Dominus qui sunt ejus: etiam in patibulo
ctos habet, etiam ibi eos quærit, & ap-
bus, inque proditores, degenerantibus
illos substituit, atque de latronibus man-
cit. O Beatum te latro, qui prædabaris
jam ipse in prædam Christi cessisti.

XXXIX. Jesus crucifixus, blasphematus
omnibus.

Effera crudelitas & immitis cor ad
lendum afflictis, insultatio etiam & exul-
aliorum, estò pauperum, estò inimicorum
lamitatibus, detractio & irrissio virtutis
non aliorum sunt propria quàm crucifixi
Christi: perinde enim sunt acerba com-
ut ista insultationes Judæorum & gentium sit
fuere Christo.

Ut disceremus non exambire compassio-
 nis in nostris acerbitatibus: ut autem compati
 consuesceremus aliis in suis adversitatibus: hæc
 propria pati cum humillimo silentio voluit
 Dominus & Magister noster Iesus: Sicut enim
 vulnerat Christum, qui afflictum exacerbatur lu-
 brio proximum, ita medicinam & solatium
 tribuit Christo, qui compati in malis posito no-
 tatur proximo.

XL. Iesus pro inimicis orat Patrem.

Hac oratione omnes iras, odia, vindictas
 jugulavit Dominus.

Eadem oratione veram charitatem inimico-
 rum, quorum peccata etiam excusare non est
 avatus, & super quos mansuetissimæ prote-
 ctionis suæ nubem contra furorem Dei expan-
 dit, nobis ita Dominus indixit, in luculentiore
 precepto non potuerit.

XLI. In siti Iesus potatur aceto.

Dum bona malè facimus, tunc Christo ace-
 tum in siti propinquamus. Malè autem bona fiunt,
 quando ægrè, tardè, repugnanter, oscitanter,
 inusu, perfunctoriè, ad oculum metu pœnæ
 accipiunt.

Omnia nostra opera acetum sunt, & in Do-
 mini mensam inferri digna minimè sunt, si non
 accipiuntur Dei voluntate, meritorum & charita-
 tis Christi, atque fraternæ dulcedine.

XLII. Iesus à Patre derelictus.

Puillanimitatis nostræ malo, à sua Domi-
 nis derelictione medicinam paravit: fecitque ac-
 cipiunt, ne quis se à Deo derelictum queri pos-
 set. Itaque neminem deserit Deus: nisi ipse de-
 serit & derelictus sit à nobis.

Credamus & fidamus Deo, illicque sancto
 nostras committamus ex animo, & ipse iam oc
 quod voluntatis voluptatisque suæ, nostragunt?
 salutis esse sciverit. Nunquam enim descalunt?
 & nostra Deus, nisi prius nos fiduciam & Depo
 sustinentiamque nostram in ipsum amiserit infirmo

XLIII. Consummatis omnibus nvent,
 JESus. eri Sar

Peccatum cum consummatum fuerit indente
 rat mortem, tam peccatoris, quam Christi. XLV
 enim moreretur peccator, nisi moreretur In p
 Christus, nec Christus moreretur, nisi claud
 moreretur peccator; propterea contestatam pe
 minus, nolle se mortem peccatoris, sed utro im
 ut sic etiam simul ipse cum eo vivere possitoni,

Nemo speret mortem in Domino, ut.
 summaverit omnia quæ Divini placiti sunt JESu
 nitum Domini est. Cum omnia feceritis peniten
 cepta sunt vobis, dicite, servi inutiles sumus. ei absce
 tui sumus, mortui nobis, viventes Deo. rfectio
 re; ô ire, ô sibi perire! ô ad DEUM onem,
 nire! ntia D

XLIV. Vulneratur in latere, &
 JESus.

Qui peccatum peccato addit, is qui
 mortuo JESu in super latus & cor ferit. / Igefin

Qui post peccati mortem ad poenitentiam
 compungitur, is mortui JESu cor aperit, ut
 vivificetur. ei Judi
 ntra se

XLV. Deponitur JESus de Cruce,
 gitur. quæ al
 rro fil

Qui aliorum peccata, quæ vel ex officio
 ex charitate sanare, aut ut sanarentur ab aliis
 manifestatione facere poterant, celando
 is meo

que sanando incurata relinquunt: quid aliud agunt
 pleiãam occisum Christum de Cruce deponentes
 stragunt? crudeliter misericordes: qui perdere
 desalunt palpando, quã sanare lædendo.

& Deponunt de Cruce JESum & unguunt, illi,
 miseri infirmum fratrem mansuetudine & charitate
 svent, & in spiritu lenitatis instruunt ac sanant.
 eri Samaritani ad instar: oleum vinumque af-
 uerendentes, & curam vulnerati gerentes.

XLVI. Sepultura JESu.

In petra JESum sepeliunt, advolutoque lapi-
 claudunt & abeunt: qui postquam in profun-
 um peccatorum venerunt, contemnunt, &
 edro impœnitentique corde, omnem corre-
 olliõni, & correctioni spem, viamque obstru-
 o, nt.

JESum in petra sepeliunt: qui quotidianis
 enitentia operibus præteritas culpas ab oculis
 ei abscondunt: quique constantia virtutis, &
 rfectionis solidæ, semel adeptam JESu posses-
 onem, sese ad gratiam consummatæ perseve-
 ntia Deo disponunt.

MODUS XXV.

Agessimus quintus modus Dominicam Passio-
 nem meditandi est; Constituere sese coram
 ei Judicio, audireque accusationem sui, quam
 ntra se instituat vel propria conscientia, vel
 qua alia creatura, una, vel plures: objecta
 rro sibi Anima diluat sanguine, vulneribus,
 oribus, meritis, virtutibusque JESu Christi
 omni sui Patientis pro se. Elegantem formam
 is meditationis legimus in libro revelationum